

Rahha sai nūud kohtu kätte antud ja mõlemad suud su waštus mittu korda kohtu ees üllekulatud ja wimaks otsuseks tehtud: „Kas sa julged sedda ühhe wande ga kinnitada?” küssis kohhus kaupmehhe käest — „Kas ta tööste 900 rubla ollid seal sees?” — „Jah!” waštus kaupmees. Nūud ütles kohhus: „Tösta omma kässi üles ja wannu!” — Ja ta wandus. — Selle járrel küssis kohhus müriseppa käest, kas ta wõib selle peale wanduda, et ta mitte ennam ei ole leidnud fui 800 rubla. Mürisep waštus: „Jah,” ja wandus. Et nūud kohhus ülle wandumise ennam kahvlasi mõttid ei wõi piddada, kinnitas siis mõlemate wandumised töeks nenda: et kaupmees wõida nūud ühte otsida, kes 900 rubla leidnud — se ei olla mitte temma ommadus, ja waene mürisep wõida omma leitud rahha prukida, kuni üks tulla, kes 800 rubla kautanud.

Ühhe warga ümberpöörmine, lapse palve läbbi.

Ühhes liinjas sai üht uut kirrikut sisseönnistud ja peeti ka selsammal korral laata, mis párrast siis külast kõik rahwas seina olli tötnud, ommale laadalt middagi sisseostma, rõõmsad ollema ja ka tantsimä. Küllas olli nūud üsna waikne ašsi, egga olnud ühte ainust inimest kussagil nahha likuwad; ei kipsu egga kapsu kuulda. Sure párna al, kus muidagi õhto nored mehhed koos istusid ja rõõmsaste laulsid, ei olnud tānna mitte lehhe kabbinadki kuulda; muud kui üllal puu otsas lailis üks liinuke tašaselt veel omma õhtu loulu.

Pimmedus olli jubba käes, ja läks kord korralt ikka pimmedamaks ja ilm jäi ennam soiku; ja kui lauljad liinud jubba kõik pessaadesse ollid läinud, tullid nahkhiirid omma urgastest wålja ja lendasid wicc ja warr läbbi õhtu tulevõhy.